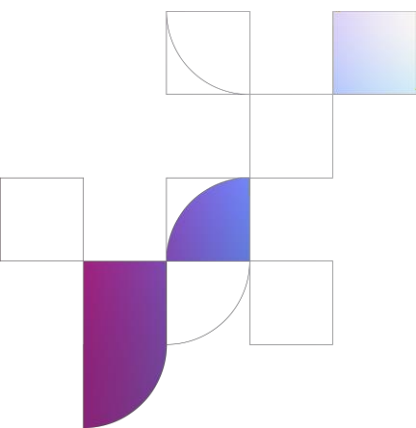

Pokyny BEREC týkající se přístupu k infrastruktuře v budovách podle čl. 11 odst. 6 zákona o gigabitové infrastruktuře

2. října 2025

Obsah

Shrnutí.....	2
1. Úvod.....	3
2. Podmínky přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách, včetně uplatňování spravedlivých a přiměřených podmínek	5
2.1 Definice.....	5
2.2. Určení hranic fyzické infrastruktury v budovách	6
2.3 Různé kategorie případů	8
2.4 Přístup k fyzické infrastruktuře v budově	8
2.5 Cenové podmínky pro přístup k fyzické infrastruktuře v budově	10
2.6 Přístup k optickým vláknům	13
2.7 Ostatní podmínky přístupu k fyzické infrastruktuře v budově, které nesouvisejí s cenou 14	
2.8 Přiměřenost	15
3. Kritéria, která by měly DSB dodržovat při řešení sporů spadajících do působnosti článku 11 GIA	16
3.1 Postupy týkající se přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách	16
3.1.1. Zkušenosti NRA a zúčastněných stran s řešením sporů týkajících se fyzické infrastruktury v budovách	17
3.2 Kritéria, která je třeba zohlednit při projednávání sporů.....	18
3.3 Aspekty, které je třeba zohlednit při rozhodování v rámci článku 11 GIA	19
3.4 Postup při řešení sporů	20
3.4.1 Volitelný postup před zahájením sporného řízení	20
3.4.2 Obecná procesní pravidla.....	22
Příloha 1: Postup při podávání žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře v budově.....	26
Příloha 2: Zkratky	29

Shrnutí

1. Nový zákon o gigabitové infrastruktuře (GIA)¹ vstoupil v platnost dne 11. května 2024 a nahrazuje směrnici o snížení nákladů na širokopásmové připojení (BCRD)² přijatou v roce 2014. Většina ustanovení GIA se použije od 12. listopadu 2025. Tyto pokyny proto budou platné od data, kdy příslušná ustanovení vstoupí v platnost.
Tj. 12. listopadu 2025. Článek 1 odst. 1 směrnice GIA „*má za cíl usnadnit a stimulovat zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou (VHCN) podporou společného využívání stávající fyzické infrastruktury a umožněním efektivnějšího zavádění nové fyzické infrastruktury, aby tyto sítě mohly být zaváděny rychleji a s nižšími náklady*“. Jedním z důležitých opatření k dosažení tohoto cíle je článek 11 GIA: „přístup k fyzické infrastruktuře v budovách“, který stanoví práva a povinnosti.
2. V čl. 11 odst. 6 GIA spoluzákonodárci pověřují Organizaci evropských regulačních orgánů pro elektronické komunikace (BEREC) vypracováním pokynů „*o podmínkách přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách, včetně uplatňování spravedlivých a přiměřených podmínek, a kritériích, které by měly vnitrostátní orgány pro řešení sporů dodržovat při řešení sporů*“. To je cílem těchto pokynů BEREC, které byly vypracovány na základě podnětů vnitrostátních regulačních orgánů (NRA) a odpovědí zúčastněných stran na dotazník vydaný v létě 2024 a veřejné konzultace provedené v létě 2025 v úzké spolupráci s Evropskou komisí.
3. S ohledem na cíl, aby „*sítě mohly být zaváděny rychleji a s nižšími náklady*“, a s ohledem na přidanou hodnotu pro vlastníka budovy, který má tyto služby k dispozici, BEREC doporučuje, aby využívání fyzické infrastruktury v budovách zůstalo pro vlastníka budovy obecně bezplatné, pokud je vlastníkem fyzické infrastruktury v budově, což je případ mnoha zemí EU.
4. Pokud byla fyzická infrastruktura v budově nainstalována a je ve vlastnictví provozovatele elektronické komunikační sítě (ECN), bude tato infrastruktura obvykle již vybavena optickými kabely. Jakékoli společné nasazení využívající tuto infrastrukturu by mělo dopad na investice prvního provozovatele. Spravedlivé a přiměřené ceny by v těchto případech neměly snižovat přiměřenou výhodu prvního provozovatele.
5. BEREC považuje za vhodné, aby byl v případě dostupnosti nejprve zvážen přístup k samotnému optickému vláknu, aby se zabránilo odrazování operátorů od investic uvnitř

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 ze dne 29. dubna 2024 o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění gigabitových elektronických komunikačních sítí, kterým se mění nařízení (EU) 2015/2120 a zrušuje směrnice 2014/61/EU (zákon o gigabitové infrastruktuře) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=OJ:L_202401309

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních elektronických komunikačních sítí <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2014/61/oj/eng>

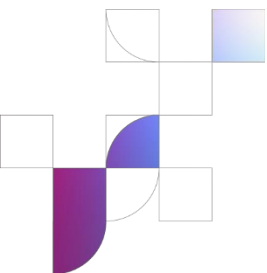
budov. BEREC však poznamenává, že toto nemusí být vždy vhodné řešení pro operátora žadajícího o přístup. BEREC se proto domnívá, že toto řešení by mělo být obvykle zvažováno jako první, ale to neznamena, že by mělo být nutně zvoleno jako konečné řešení (pokud to nevyžadují vnitrostátní právní předpisy).

6. Tyto pokyny popisují další podmínky, které může být třeba zohlednit při jednání o takovém sdílení fyzické infrastruktury v budovách. Zejména lhůty by měly zůstat přiměřené v každé fázi procesu.
7. Pokud jde o kritéria pro řešení sporů, BEREC konstatuje, že většina vnitrostátních regulačních orgánů a zúčastněných stran je silně odhodlána zaměřit se na rychlost řízení a transparentnost. Tyto zásady by měly být vodítkem pro práci všech orgánů pro řešení sporů, a to zejména v otázkách týkajících se přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách, protože tato otázka má silný dopad na koncové uživatele a je pro ně viditelná. Za tímto účelem stanovila GIA přísné lhůty jak pro jednání, tak pro řešení sporů.
8. BEREC se domnívá, že vyřešení sporu do jednoho měsíce bude vyžadovat, aby všechny nezbytné informace byly k dispozici hned na začátku sporu. V případě, že informace poskytnuté při zahájení řízení žadající stranou jsou neúplné nebo nejasné, pokud jde o skutkovou podstatu a/nebo údajné právní důvody, nemusí být možné spor vyřešit ve stanovené lhůtě. V takovém případě mohou orgány pro řešení sporů rozhodnout, že tento nedostatek informací spadá do rozsahu výjimečných okolností odůvodňujících zpoždění při řešení sporu, jak je stanoveno v čl. 13 odst. 2 GIA a v bodě 64 odůvodnění. BEREC proto považuje, že lhůta jednoho měsíce pro vyřešení sporu nezačne běžet, dokud žadající strana neopraví poskytnuté informace, nebo že v takové situaci bude lhůta jednoho měsíce prodloužena. Aby se zajistilo, že se bude jednat o výjimečnou situaci, navrhuje BEREC v těchto pokynech zajistit předvídatelnost těchto informačních požadavků prostřednictvím několika příkladů informací, které může DSB požadovat před zahájením práce na urovnání sporu. Aby se zabránilo potenciálním zdržovacím strategiím ze strany konkrétní strany, BEREC doporučuje, aby pravidla prekluze byla definována DSB, za předpokladu, že tato pravidla budou v souladu s obecným správním právem členských států (pravidla prekluze určují, do kdy nebo za jakých podmínek může strana předložit nové skutečnosti, důkazy nebo námitky během řízení o urovnání sporu).

1. Úvod

9. GIA vstoupila v platnost dne 11. května 2024 a nahrazuje směrnici o snížení nákladů na širokopásmové připojení (BCRD) přijatou v roce 2014. Většina ustanovení GIA se použije od 12. listopadu 2025.³ Tyto pokyny se proto použijí ode dne, kdy příslušná ustanovení vstoupí v platnost, tj. od 12. listopadu 2025. GIA

³ Tamtéž, poznámka pod čarou 1

(čl. 1 odst. 1) „*má za cíl usnadnit a stimulovat zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou (VHCN) podporou společného využívání stávající fyzické infrastruktury a umožněním efektivnějšího zavádění nové fyzické infrastruktury, aby tyto sítě mohly být zaváděny rychleji a s nižšími náklady.*“ Jedním z důležitých ustanovení k dosažení tohoto cíle je článek 11 GIA týkající se „přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách“, který stanoví následující práva a povinnosti.

10. Ustanovení týkající se práva každého poskytovatele veřejných elektronických komunikačních sítí:

- rozšířit svou síť na vlastní náklady až k přístupovému bodu (článek 11 odst. 1 GIA);
- přístup k jakékoli stávající fyzické infrastruktuře v budovách za účelem zavedení prvků VHCN, pokud je duplikace technicky nemožná nebo ekonomicky neefektivní (čl. 11 odst. 2 GIA);
- pokud není k dispozici fyzická infrastruktura v budově připravená pro optické vlákno, ukončit svou síť v prostorách koncového uživatele s využitím stávající fyzické infrastruktury v budově, pokud je k dispozici a přístupná, a za předpokladu, že se minimalizuje dopad na soukromé vlastnictví třetích stran (čl. 11 odst. 4 GIA).

11. Článek 11 odst. 3 GIA rovněž stanoví ustanovení týkající se povinnosti každého držitele práva používat přístupový bod a fyzickou infrastrukturu v budově a vyhovět všem přiměřeným písemným žádostem o přístup k přístupovému bodu a fyzické infrastruktuře v budově od poskytovatelů veřejných elektronických komunikačních sítí za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně ceny, je-li to vhodné.

12. V čl. 11 odst. 6 GIA spoluzákonodárci pověřují BEREC vypracováním pokynů takto:

„Do 12. listopadu 2025, po konzultaci se zúčastněnými stranami, vnitrostátními orgány pro řešení sporů a případně dalšími příslušnými orgány nebo agenturami Unie v příslušných odvětvích a s přihlédnutím k zavedeným zásadám a odlišné situaci v jednotlivých členských státech, BEREC v úzké spolupráci s Komisí zveřejní pokyny týkající se podmínek přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách, včetně uplatňování spravedlivých a přiměřených podmínek, a kritérií, která by měly vnitrostátní orgány pro řešení sporů dodržovat při řešení sporů.“

13. Úloha BEREC při poskytování pokynů k tomuto ustanovení je dále popsána v bodě 58 úvodních důvodů GIA.

14. Článek 13 odst. 2 GIA dále stanoví, že vnitrostátní orgány pro řešení sporů vydávají závazná rozhodnutí k řešení sporů „s plným zohledněním zásady proporcionality a zásad stanovených v příslušných pokynech Komise nebo pokynech BEREC“.

15. Tyto pokyny, které vypracoval BEREC v úzké spolupráci s Komisí, vycházejí z podnětů vnitrostátních regulačních orgánů a odpovědí zúčastněných stran na dotazník z léta 2024 a zohledňují veřejné konzultace provedené v létě 2025. Nemají přednost před samotným GIA.
16. BEREC se domnívá, že orgány pro řešení sporů potřebují při rozhodování dostatečnou volnost. Pokyny se proto zaměřují na kritéria na vysoké úrovni a konkrétní ustanovení ponechávají na individuálním posouzení jednotlivých případů. Pokyny proto umožňují přizpůsobení s ohledem na jedinečné situace nebo specifika jednotlivých členských států. V případě potřeby lze doplnit vnitrostátními nebo místními pokyny stanovenými členskými státy nebo orgány pro řešení sporů.

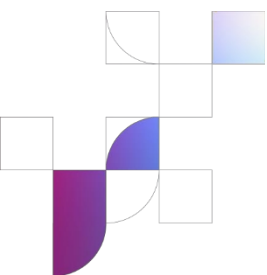
2. Podmínky přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách, včetně uplatňování spravedlivých a přiměřených podmínek

17. Tato část obsahuje doporučení týkající se podmínek, které lze považovat za spravedlivé a přiměřené, pokud jde o:
- kdy je fyzická infrastruktura v budově ve vlastnictví vlastníka budovy. V tomto případě BEREC doporučuje, aby byl přístup v zásadě poskytován bezplatně;
 - když fyzickou infrastrukturu v budově vlastní provozovatel elektronické komunikační sítě. V tomto případě by jakékoli stanovení cen mělo být založeno na důkazech (například na fakturách) a BEREC navrhuje, aby v takovém případě byla metodika jednoduchá;
 - lhůty týkající se přístupu by měly být v každé fázi procesu přiměřené;
 - BEREC se rovněž domnívá, že v mnoha situacích může být vhodným postupem pokus o sdílení optických vláken, pokud je to možné, namísto fyzické infrastruktury v budově.

2.1 Definice

18. V kontextu pokynů přijímá BEREC všechny definice uvedené v článku 2 evropského kodexu elektronických komunikací (EECC)⁴ a v článku 2 GIA. Kromě definic VHCN, přístupu a síťového ukončovacího bodu uvedených v EECC jsou pro tyto pokyny relevantní následující definice GIA

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018 o evropském elektronicko-komunikačním kodexu
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32018L1972>

definice týkající se fyzické infrastruktury v budovách, přístupového bodu a fyzické infrastruktury v budovách připravené pro optické vlákno:

- „*Fyzická infrastruktura*“ znamená jakýkoli prvek sítě, který je určen k hostování jiných prvků sítě, aniž by se stal aktivním prvkem samotné sítě. Kabely, včetně neaktivních optických vláken, nejsou fyzickou infrastrukturou ve smyslu GIA.⁵ [V důsledku toho kabely, včetně neaktivních optických vláken, nejsou ani fyzickou infrastrukturou v budově ani fyzickou infrastrukturou v budově připravenou pro optická vlákna].
- „*fyzická infrastruktura v budově*“ znamená fyzickou infrastrukturu nebo zařízení v místě koncového uživatele, včetně prvků ve společném vlastnictví, určených k hostování kabelových a/nebo bezdrátových přístupových sítí, pokud jsou tyto přístupové sítě schopny poskytovat elektronické komunikační služby a propojovat přístupový bod budovy s koncovým bodem sítě;
- „*přístupový bod*“ znamená fyzický bod, který se nachází uvnitř nebo vně budovy, je přístupný podnikům, které poskytují nebo jsou oprávněny poskytovat veřejné elektronické komunikační sítě, a kde je k dispozici připojení k fyzické infrastruktuře v budově připravené pro optické vlákno;
- „*fyzická infrastruktura v budově připravená pro optické vlákno*“ znamená fyzickou infrastrukturu v budově určenou k umístění prvků optického vlákna.

2.2. Určení hranic fyzické infrastruktury v budově

19. Tato část stanoví možné hranice týkající se fyzické infrastruktury v budově.

20. Podle definice „přístupového bodu“ v GIA může být přístupový bod umístěn uvnitř nebo vně budovy. Podle bodu 48 odůvodnění GIA by developeři budov měli zajistit prázdné kanály z každého bytu k přístupovému bodu, který se nachází uvnitř nebo vně bytového domu, umožňující připojení až k síťovým koncovým bodům, nebo v těch členských státech, kde je síťový koncový bod umístěn v souladu s vnitrostátními právními předpisy mimo konkrétní místo koncového uživatele, až k fyzickému bodu, kde se koncový uživatel připojuje k veřejné síti.

21. Snadno přístupný přístupový bod je pro operátora zvláště užitečný při obsluhování bytového domu, protože tento fyzický bod může agregovat kabeláž umožňující připojení ke konkrétním místům koncových uživatelů uvnitř samotné budovy. V zájmu posílení hospodářské soutěže

⁵ Přesnou definici viz čl. 2 odst. 4 GIA.

tím, že se umožní více než jednomu podniku obsluhovat koncové zákazníky, je důležité, aby byl přístupový bod snadno přístupný pro více než jednoho operátora, a to bez nadměrného úsilí.

22. Fyzický přístupový bod blíže koncovým uživatelům bude pro hospodářskou soutěž v oblasti infrastruktury výhodnější, a proto by členské státy mohly zvážit výběr bodu v budově nebo těsně před budovou, když stanoví specifikaci bodu v souladu s čl. 10 odst. 4 GIA. Přístupný přístupový bod, který pokrývá více budov a jednotlivé obytné prostory, však může být někdy nezbytným prvním řešením pro usnadnění počátečního zavádění VHCN.
23. Je vhodné, aby byl přístupový bod umístěn v budově nebo těsně před ní, a může se jednat o první „*sběrný nebo distribuční bod*“⁶ („fyzicky přístupný bod v blízkosti koncového uživatele, kde je možný pasivní přístup k rozvodům, kabelům a souvisejícím zařízením“). Národní regulační orgány členských států by při určování prvního koncentračního nebo distribučního bodu měly používat dostupné pokyny BEREC.⁽⁷⁾ Přístupnost znamená, že operátoři musí mít možnost dosáhnout a získat přístup k přístupovému bodu, jakož i k pasivní fyzické infrastruktuře v budově (od tohoto bodu až po koncový bod sítě v prostorách koncového uživatele). Přístupnost obvykle vyžaduje přístupnou a spravovatelnou distribuční zařízení, které umožní navázání spojení mezi sítí žadatele o přístup a stávající fyzickou infrastrukturou v budově. Toto zařízení by mělo mít dostatek prostoru, aby žadatelé o přístup mohli provádět technické operace. Mohlo by být umístěno v suterénu budovy nebo v jakémkoli podobném vhodném zařízení těsně mimo budovu.
24. Přístupové body mohou být také umístěny mimo budovy na základě topologií a architektur sítí nasazených provozovateli sítí nebo z důvodu různých typů budov. Například kampus nebo komplexní developerské projekty.
25. Veškeré práce týkající se přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách a jejího využívání by měly být prováděny tak, aby nepřiměřeně neomezovaly přístup ostatních potenciálních operátorů, kteří by chtěli k této infrastruktuře v budoucnu přistupovat, a aby se tak předešlo potenciálním efektům uzamčení.
26. BEREC se domnívá, že povinnosti podle čl. 10 odst. 1 a 2 GIA týkající se fyzické infrastruktury v budovách a optických kabelů by měly v budoucnu zvýšit dostupnost fyzické infrastruktury v budovách připravené pro optické kabely a dostupnost optických kabelů v určeném přístupovém bodě. To může také vést ke změnám v obvyklém vlastnictví fyzické infrastruktury a kabeláže v budovách (např. lze očekávat, že vlastnictví této infrastruktury přejde z provozovatelů ECN na vlastníky budov, protože nové budovy a budovy procházející rozsáhlou renovací budou vybaveny optickými kabely).

⁶ Článek 2 odst. 11 GIA

⁷ BoR (20) 225, Pokyny BEREC k kritériím pro jednotné uplatňování čl. 61 odst. 3 EEC, 10.12.2020;

připravená fyzická infrastruktura v budovách). To je již případ Finska. Dostupnost fyzické infrastruktury v budovách musí být podle GIA zajištěna pro účastníky trhu, zatímco přístup k optickým kabelům v budovách je regulován podle EECC.

2.3 Různé kategorie případů

27. Vzhledem k odlišným podmínkám v členských státech je důležité specifikovat subjekty, které jsou povinny poskytovat přístup k přístupovému bodu a fyzické infrastruktury v budovách. Držitelem práva na užívání přístupového bodu a fyzické infrastruktury v budovách podle čl. 11 odst. 3 směrnice GIA by měl být jak vlastník infrastruktury, tak subjekt nebo osoba rovnocenná poskytovateli přístupu (např. správce, správce majetku, zmocněný zástupce), jemuž vlastník infrastruktury svěří kontrolu nad ní.

28. Kategorie případů vlastnictví/práv k užívání:

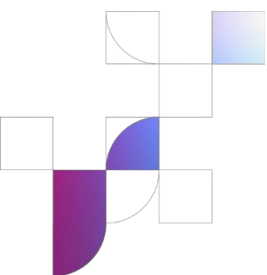
- Fyzická infrastruktura v budově připravená pro optické vlákno, jak je definována v čl. 2 odst. 8 bodě 8, je ve vlastnictví vlastníků budov nebo jiných držitelů práva na užívání přístupového bodu a fyzické infrastruktury v budově (tj. provozovatelů jiných než ECN);
- Fyzická infrastruktura v budově připravená pro optické vlákno je vybavena/vlastněna/spravována operátorem ECN.

2.4 Přístup k fyzické infrastruktuře v budovách

29. S ohledem na obecný cíl GIA (článek 1 odst. 1) „*usnadnit a stimulovat zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou (VHCN) podporou společného využívání stávající fyzické infrastruktury*“ je důležité, aby byla stávající fyzická infrastruktura v budovách využívána tam, kde je k dispozici.

30. Podle čl. 11 odst. 3 směrnice GIA mohou členské státy stanovit podrobné požadavky týkající se administrativních aspektů žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře v budovách. Administrativní aspekty žádostí by měly usnadnit a zjednodušit dohodu o podmínkách přístupu k existující fyzické infrastruktuře v budově. Za tímto účelem mohou vnitrostátní regulační orgány/orgány pro řízení služeb poskytnout vzorovou smlouvu, která by mohla sloužit jako základ pro stanovení podmínek a příslušných smluv o úrovni služeb.

⁸ Příklady prvků takové infrastruktury jsou prostor (místnost), kde se nachází přístupový bod, optické rozvaděče (ODF), mini-kanály spojující přístupový bod s vertikálními segmenty, konečný segment k prostorám koncového uživatele atd.

a KPI. Členské státy mohou rovněž podle vnitrostátního práva uplatňovat otevřený přístup⁹, který umožňuje, aby stejnou fyzickou síťovou infrastrukturu využívalo více poskytovatelů poskytujících služby koncovým uživatelům, čímž se požadavky na přístup k fyzické infrastruktuře stávají zbytečnými.

31. Za účelem získání přístupu ke stávající fyzické infrastruktuře v budovách připravené pro optické vlákno může zjednodušený proces obsahovat jasné lhůty a technické normy (v souladu s regulací SMP, je-li to relevantní). Proces by měl být co nejjednodušší a nejefektivnější.
32. Pokud se členský stát rozhodne stanovit podrobné požadavky týkající se administrativních aspektů žádosti, je vhodné určit vnitřní milníky související s procesem žádosti o přístup, který by neměl trvat déle než jeden měsíc. Podle čl. 13 odst. 1 písm. d) GIA má každá strana právo předložit DSB spor, který může vzniknout, „*pokud nebyla do jednoho měsíce od data přijetí formální žádosti dosažena dohoda o přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách uvedené v čl. 11 odst. 2 nebo 3*“.
33. Aby se provozovatelé mohli dohodnout na přístupu v kratším časovém období, a v každém případě ve stanovené lhůtě jednoho měsíce, mohou být prospěšné vhodné milníky. Jedním z milníků v procesu uzavírání dohody o přístupu by například mohlo být počáteční posouzení dostupnosti a stavu stávající infrastruktury. Doporučuje se stanovit lhůtu, ve které může operátor žádající o přístup obdržet informace o dostupnosti (volném prostoru a dalších podmínkách) fyzické infrastruktury, nebo datum fyzické prohlídky infrastruktury uvnitř budovy. Kromě toho by lhůta pro odpověď na různé písemné žádosti měla být co nejkratší. Po počátečním průzkumu stávající fyzické infrastruktury v budově by dalším procesním milníkem mohla být vhodnost technického řešení pro zavedení optického kabelového rozvodu. Procesní lhůty budou záviset na konkrétních okolnostech v zemích, které se rozhodnou zavést podrobnější správní postup.
34. Podrobný příklad zjednodušeného postupu týkajícího se žádostí o přístup k fyzické infrastruktuře v budovách je uveden v *příloze 1: Postup podávání žádostí o přístup k fyzické infrastruktuře v budovách*. Tento postup se osvědčil v Polsku, přesný časový harmonogram jednotlivých kroků však lze přizpůsobit vnitrostátním podmínkám. Přísný tón tohoto postupu se uplatní pouze v případě, že se členský stát rozhodne takový postup přijmout.

⁹Například ve Finsku podle § 111 (1003/2018) „Právo na používání vnitřní komunikační sítě“ znamená otevřený přístup k fyzické infrastruktuře v budovách, že volná kapacita infrastruktury je rovnocenně dostupná všem poskytovatelům za nediskriminačních podmínek a žádný poskytovatel nemá výlučná práva k infrastruktuře. Poskytovatel má právo připojit svou veřejnou komunikační síť k infrastruktuře budovy. Přístup je obvykle poskytován bezplatně.

35. Vlastníci nebo správci budov by měli spolupracovat s žadatelem o přístup tím, že mu poskytnou informace o stávající fyzické infrastruktuře v budově v rámci svého majetku nebo tím, že identifikují vlastníka nebo držitele práva (tj. jiného operátora nebo třetí stranu). Včasná a účinná identifikace odpovědných držitelů práv je v některých případech/zemích obtížná a doporučuje se zlepšit dostupnost těchto informací nebo schopnost na ně reagovat.
36. V případě, že stávající fyzická infrastruktura v budově je ve vlastnictví vlastníka budovy nebo jiného držitele práva k užívání (který není provozovatelem elektronické komunikační sítě, např. správce budovy) a různí provozovatelé žádají o přístup za účelem instalace nezbytného optického kabelového vedení a zařízení, měl by být přístup poskytnut, dokud není plně využita kapacita fyzické infrastruktury v budově, pokud neexistují objektivní a prokazatelné důvody pro neposkytnutí takového přístupu.
37. Pokud je provozovatel ECN vlastníkem fyzické infrastruktury v budově připravené pro optické kabely (tj. provozovatel ECN tuto infrastrukturu nainstaloval) nebo je držitelem práva na její užívání, měli by mít ostatní provozovatelé přiměřené možnosti přístupu k ní, pokud je k dispozici dostatek prostoru. To nebrání provozovateli ECN, aby si v rámci této infrastruktury vyhradil řádně odůvodněnou část prostoru pro své budoucí potřeby.
38. Podmínky využívání fyzické infrastruktury v budovách by mohly být stanoveny smlouvou. BEREC doporučuje, aby členské státy s cílem usnadnit situaci, kdy neexistuje písemná smlouva o přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách, poskytly vhodné nástroje, jako jsou vzory smluv atd., aby byla zajištěna právní jistota. Písemná smlouva, která obsahuje důležité podrobnosti týkající se podmínek přístupu, chrání obě strany (tj. žadatele o přístup a poskytovatele přístupu), zejména proto, že vlastníci budov obvykle nemají v této oblasti stejnou úroveň znalostí jako provozovatelé elektronických komunikačních sítí. Dohoda o písemných podmínkách týkajících se specifikace vhodné doby používání, platných podmínek přístupu do budovy a souvisejících zařízení (např. umístění přístupového bodu) a poskytování služeb elektronických komunikačních sítí a údržby takové fyzické infrastruktury v budově atd. je pravděpodobně prospěšná pro obě strany.
39. Podle bodu 53 odůvodnění směrnice GIA by podniky, které poskytují nebo jsou oprávněny poskytovat veřejné elektronické komunikační sítě, měly v maximální možné míře odstranit prvky své sítě, jako jsou zastaralé kabely nebo zastaralá zařízení, které dosáhly „konce životnosti“, a obnovit dotčenou oblast do původního stavu.

2.5 Cenové podmínky pro přístup k fyzické infrastruktuře v budově

40. Podle čl. 11 odst. 3 GIA *„každý držitel práva na využívání přístupového bodu a fyzické infrastruktury v budově musí splnit všechny přiměřené písemné požadavky na přístup“*

žádosti...za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně ceny, je-li to vhodné.“

41. Jak je uvedeno v kapitole 2.3 *Různé kategorie případů*, členské státy rozlišují dvě hlavní kategorie případů související s vlastnictvím/právy k fyzické infrastruktuře v budovách: (1) fyzická infrastruktura v budovách je ve vlastnictví vlastníka budovy, nikoli provozovatele ECN, a (2) fyzická infrastruktura v budovách je ve vlastnictví provozovatele ECN.
42. Ve scénáři (1), kdy vlastník nebo držitel práv k fyzické infrastruktuře v budově připravené pro optické vlákno není provozovatelem elektronické komunikační sítě, BEREC zastává názor, že přístup k infrastruktuře (tj. kanálům, mikrokanálům a potrubím) by měl být poskytnut všem žadatelům o přístup bez jakýchkoli poplatků, vzhledem k tomu, že tento přístup je ve prospěch vlastníka nemovitosti nebo jejích obyvatel. Budovy s fyzickou infrastrukturou připravenou pro optické vlákno, a zejména budovy vybavené optickým kabelovým rozvodem, zvyšují hodnotu budovy a jejích obyvatel, např. tím, že umožňují snadnější připojení uživatelů k gigabitovým rychlostem nebo odstraňují potřebu renovačních prací.
43. Podle odpovědí na výzvu BEREC k podání připomínek zainteresovaných stran z roku 2024 bylo poskytování fyzické infrastruktury v budovách zdarma podle scénáře (1) nejběžnější praxí v členských státech. Obecným cílem GIA podle čl. 1 odst. 1 je usnadnit a stimulovat zavádění VHCN podporou společného využívání stávající fyzické infrastruktury, aby tyto sítě mohly být zaváděny rychleji a s nižšími náklady. Proto se dospělo k závěru, že zákonodárce EU nechtěl zavést nové a dodatečné poplatky za zavádění sítí uvnitř budov (které jsou v současné době neobvyklé), což by zavádění VHCN prodražilo a ztížilo. BEREC navíc považuje využití stávající fyzické infrastruktury v budovách pro zavádění VHCN za přínosné nejen pro připojené zákazníky, ale i pro celkovou hodnotu budovy. BEREC proto považuje za správné, aby přístup k fyzické infrastruktuře v budovách podle scénáře (1) byl v zásadě poskytován provozovatelům ECN bezplatně vlastníky/správcí budov. Bez ohledu na výše uvedené by členské státy měly pouze za velmi specifických okolností rozhodnout o tom, že vlastníků/držitelů infrastruktury podle scénáře (1) bude umožněno získat zpět náklady vynaložené na poskytování přístupu k jejich infrastruktuře. V takovém případě a při stanovení ceny za přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budov je vhodné, aby členské státy určily ceny za přístup s ohledem na následující referenční hodnoty a zásady pro stanovení cen⁽¹⁰⁾ :
 - průměrné komerční ceny za fyzickou infrastrukturu v budovách, které převládají v daném členském státě;

¹⁰ V souladu s kritérii stanovenými ve sdělení Evropské komise Pokyny pro státní podporu širokopásmových sítí (2023/C 36/01).

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A52023XC0131%2801%29>

- regulované ceny za fyzickou infrastrukturu v budovách, které již byly definovány a schváleny vnitrostátním regulačním orgánem nebo definovány rozhodovacím orgánem;
- orientace na náklady nebo metodika stanovená v souladu s odvětvovým regulačním rámcem.

44. Při použití metodiky orientované na náklady může DSB rozhodnout o relevantních kritériích/metodice, které použije k určení spravedlivé a přiměřené ceny za přístup a využívání fyzické infrastruktury v budově. Rozhodnutí DSB by mělo odrážet jednoduchost a včasnost, zejména s ohledem na časová omezení a neomezený počet konkrétních okolností souvisejících s výstavbou fyzické infrastruktury nebo vybavením budov. Cena by v zásadě neměla přesáhnout efektivní náklady, které vzniknou při připojení žadatele o přístup k infrastruktuře v budově. Jinými slovy, cílem by mělo být zajistit, aby žádné účtované ceny za přístup nebyly nepřiměřené. Pokud jde o typické náklady, lze je přičíst buď k poskytnutí mini-kanálů během výstavby budovy, nebo k vybavení budov novou gigabitovou infrastrukturou, a obvykle souvisí s délkou zavádění. V obou případech je třeba zohlednit materiál a pracovní sílu (člověkohodiny). V druhém případě je třeba zohlednit také nezbytné restaurátorské práce, které s sebou nesou dodatečné náklady, např. náklady na otevření a obnovení stávajících povrchů.
45. Dalšími relevantními faktory, které je třeba zohlednit při hodnocení přiměřené ceny za používání fyzické infrastruktury v budově, k níž je vyžadován přístup, jsou počet domácností, které lze připojit, obsazenost infrastruktury, počet aktivních klientů atd. Může být rozumné, aby náklady byly rozděleny úměrně k obsazenosti infrastruktury, pokud více operátorů instaluje své kabeláže v rámci stejné infrastruktury.¹¹
46. Každý poskytovatel přístupu, který účtuje náhradu podle scénáře (1), musí být schopen prokázat náklady vynaložené na vybudování infrastruktury pomocí příslušné dokumentace a s odpovídající mírou podrobnosti; tato hodnota by měla být diskontována podle doby odpisování, která by mohla být harmonizována s předpokládanou životností optických vláken, obvykle nejvýše 30 let¹².
47. V případě scénáře (2), kdy je vlastníkem fyzické infrastruktury v budově provozovatel ECN, může být nutné zohlednit různé aspekty.
48. Pokud byla fyzická infrastruktura instalována za cenu a je ve vlastnictví provozovatele ECN, bude tato infrastruktura obvykle již obsahovat optické kabely (viz část o přístupu k optickým kabelům

¹¹ Další vhodná metodika byla zavedena právními předpisy v Portugalsku v roce 2009 (mezitím zrušenými): Podle těchto právních předpisů byly náklady vynaložené provozovateli ECN rozděleny takto: První ECN, která se dostala do budovy, by hradila 100 % nákladů. Druhý provozovatel, který se dostal do budovy, by hradil 50 % (a první provozovatel zbytek).

50 %). Třetí zaplatí 33,3 % atd.

¹² Doporučení ITU-T řady G – Dodatek 59 – 02/2018 – Pokyny týkající se spolehlivosti optických vláken a kabelů

zapojení níže). Jakékoli společné nasazení využívající tuto infrastrukturu by mohlo mít dopad na investice prvního subjektu. V takových případech by spravedlivé a přiměřené ceny neměly snižovat nebo neúměrně omezovat výhodu prvního subjektu. Podobně jako v případě scénáře (1) musí být provozovatel schopen prokázat náklady vynaložené na vybudování infrastruktury pomocí příslušné dokumentace a s odpovídající mírou podrobnosti; tato hodnota by měla být diskontována podle odpisového období, které by mohlo být harmonizováno s očekávanou životností optických vláken, obvykle nejvýše 30 let.⁽¹³⁾

49. Kromě toho v případě, že mezi vlastníkem budovy a provozovatelem elektronické komunikační sítě existuje obchodní dohoda o využívání fyzické infrastruktury v budově, měly by národní regulační orgány/orgány pro rozvoj digitálních služeb při stanovování cen za přístup k infrastruktuře v budově zohlednit platební podmínky.

2.6 Přístup k optickým vláknům

50. BEREC poznamenává, že čl. 10 odst. 1 směrnice GIA stanoví, že „všechny nově postavené budovy a budovy procházející rozsáhlou renovací, včetně prvků ve společném vlastnictví, pro které byly podány žádosti o stavební povolení po 12. únoru 2026, musí být vybaveny fyzickou infrastrukturou v budově připravenou pro optické vlákno a optickým kabelovým rozvodem v budově, včetně připojení až k fyzickému bodu, kde se koncový uživatel připojuje k veřejné síti“. To znamená, že v mnoha případech (tj. ve všech nově postavených budovách nebo budovách procházejících rozsáhlou renovací) budou budovy vybaveny nejen fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, ale také optickým kabelovým rozvodem uvnitř budovy.
51. BEREC poznamenává, že v některých členských státech byla zavedena pravidla, která ukládají povinnost poskytovat přístup k samotnému optickému vláknu v budově podle ustanovení EECC (nikoli pouze k fyzické infrastruktuře v budově). Vzhledem k možnému nedostatku prostoru uvnitř obytných budov a celkovým úsporám času a investic BEREC poznamenává, že to může přinést určité výhody. V této situaci, s ohledem na doporučení v předchozí části, že přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budov by měl být poskytován zdarma, může být vhodné nejprve zvážit možnost přístupu k samotnému optickému vláknu, než se obrátit k fyzické infrastruktuře, aby se zabránilo odrazování operátorů od investic uvnitř budov. Vhodnost tohoto postupu může záviset na vnitrostátních podmínkách a na potenciálních technologických omezeních.
52. BEREC však poznamenává, že přístup k optickým vláknům podle ustanovení EECC nebude vždy vhodným řešením pro operátora žádajícího o přístup. V důsledku toho, ačkoli BEREC

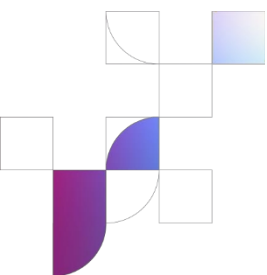
¹³ Další vhodná metodika byla zavedena právními předpisy v Portugalsku v roce 2009 (mezitím zrušenými): Podle těchto právních předpisů byly náklady vynaložené provozovateli ECN rozděleny takto: První ECN, která dosáhla budovy, by hradila 100 % nákladů. Druhý operátor, který se k budově připojil, hradil 50 % (a první operátor zbývajících 50 %). Třetí operátor hradil 33,3 % atd.

Domnívá se, že toto řešení by mělo být zváženo, nemusí však být vždy vhodným řešením. V takových případech by měl být zvážen přístup k fyzické infrastruktuře v budově, přičemž by měly být dodrženy vnitrostátní právní předpisy.

2.7 Další podmínky přístupu k fyzické infrastruktuře v budově, které nesouvisí s cenou

53. Níže je uveden neúplný seznam příkladů podmínek, které se netýkají cen a které BEREK považuje za užitečné zohlednit. Tento seznam slouží pouze jako vodítko pro strany, aby si vyjasnily oblasti odpovědnosti a usnadnily procesy týkající se přístupu. Tyto body je nutné zohlednit v řízení o řešení sporů pouze v případě, že je vznesou strany řízení.

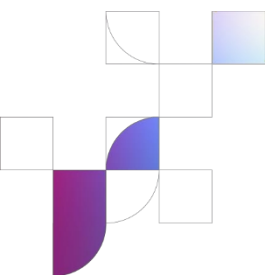
- Umístění prvků VHCN do fyzické infrastruktury budovy: dopad na soukromé vlastnictví musí být minimalizován, proto by tato podmínka měla zahrnovat čas (např. oznámení o prováděných pracích obyvatelům a/nebo jiným provozovatelům) a způsob provádění prací (např. ochrana širších společných prostor před potenciálním poškozením prováděnými pracemi, estetické provedení provedených prací, prostory pro skladování pracovních materiálů atd.). Provádění prací souvisejících s instalací a údržbou prvků VHCN nesmí porušovat obecně platné právní předpisy, nesmí bránit přiměřenému užívání budovy a mělo by být co nejméně zatěžující pro osoby, které mají práva k budově (např. s ohledem na klidové hodiny a svátky). Poskytovatelé ECN by měli v maximální možné míře uvést nemovitost a budovu do stavu, v jakém se nacházely před provedením instalačních prací.
- Technická dokumentace fyzické infrastruktury v budově (např. typ a rozměry) a stávajícího vedení v budově (např. typ a rozměry, dostupný prostor). Držitel práva k fyzické infrastruktuře v budově by měl mít k dispozici aktuální technickou dokumentaci obsahující zejména informace o jejích rozměrech, kapacitě a dostupném prostoru, subjektech využívajících infrastrukturu atd., jakož i o prvcích telekomunikačních sítí v ní umístěných (např. typ kabelu/vlákna). Tato dokumentace by měla být k dispozici operátorům žádajícím o přístup, s přihlédnutím k obchodnímu tajemství.
- Údržba, správa během životnosti a vyřazení z provozu (odstranění prvků jejich sítí, jako jsou zastaralé kabely, zařízení). Poskytovatel ECN by měl získat právo vstupu na pozemek a do budovy za účelem provedení prací nezbytných pro údržbu, provoz, rekonstrukci nebo opravu prvků VHCN umístěných ve fyzické infrastruktuře budovy. Poskytovatel ECN by měl zajistit, aby nezbytné práce byly prováděny způsobem, který nezpůsobí přerušení služeb jiným subjektům/provozovatelům využívajícím fyzickou infrastrukturu budovy.

- Identifikace vlastníka nebo držitele práv k užívání přístupového bodu a fyzické infrastruktury v budově (informace o fyzické infrastruktuře v budově jsou poskytovány operátorům, kteří žádají o přístup);
- Kabele by měly být označeny a patch panely by měly být řádně udržovány operátory provádějícími práce.
- Smluvní sankce by měly být stanoveny smluvními stranami.
- Držitel práva k fyzické infrastruktuře v budově by měl být povinen udržovat tuto infrastrukturu v takovém stavu, aby bylo možné poskytovat služby elektronických komunikací prostřednictvím prvků VHCN v ní umístěných. Strany smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře v budově by se měly dohodnout na podmínkách spolupráce v případě poruchy infrastruktury, která způsobí přerušení služeb operátorovi využívajícímu přístup, s cílem zajistit, aby oprava a obnovení služby elektronické komunikace byly provedeny bez zbytečného odkladu. Rozdělení odpovědností by mělo být předem jasně vymezeno.

2.8 Přiměřenost

54. Podle čl. 11 odst. 3 směrnice GIA „každý držitel práva na užívání přístupového bodu a fyzické infrastruktury v budově vyhoví všem přiměřeným písemným žádostem o přístup k přístupovému bodu a fyzické infrastruktuře v budově ze strany poskytovatelů veřejných elektronických komunikačních sítí za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně ceny, je-li to vhodné“.
55. Klíčové aspekty v tomto ohledu jsou uvedeny v čl. 11 odst. 2 GIA, konkrétně zda technická nemožnost a/nebo ekonomická neefektivita duplikace vedou k právu na přístup k jakékoli stávající fyzické infrastruktuře v budově.
56. S ohledem na potřebu zajistit spravedlivé a přiměřené podmínky přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách je důležité určit soubor objektivních důvodů, které by mohly způsobit, že žádost o přístup bude nepřiměřená. Držitel práva na užívání přístupového bodu a fyzické infrastruktury v budovách může odmítnout poskytnout přístup například v případě, že:
- a. umístění prvků VHCN do fyzické infrastruktury v budově není možné z řádně odůvodněných technických důvodů, zejména z důvodu překážek v infrastruktuře nebo obsazení fyzické infrastruktury v budově,
 - b. není k dispozici prostor pro umístění prvků VHCN, s přihlédnutím k požadavkům vlastníka infrastruktury na prostor ve fyzické infrastruktuře budovy, k níž je požadován přístup, což by v takovém případě mělo být řádně odůvodněno,

- c. není možné využít fyzickou infrastrukturu v budově z důvodu norem veřejné bezpečnosti, veřejného zdraví, integrity a bezpečnosti sítě, zejména v kontextu kritické infrastruktury,
- d. plánované telekomunikační služby mohou způsobit vážné rušení poskytování jiných služeb prostřednictvím fyzické infrastruktury v budově, což by v takovém případě mělo být náležitě odůvodněno,

57. Podle čl. 1 odst. 3 směrnice GIA mohou členské státy v závislosti na svých vnitrostátních podmínkách v případě odmítnutí přístupu k existující fyzické infrastruktuře v budově stanovit přísnější pravidla, která zabrání oportunistickému chování držitele práva na využívání existující fyzické infrastruktury v budově.

3. Kritéria, která by měly DSB dodržovat při řešení sporů spadajících do působnosti článku 11 GIA

58. Tato část se zabývá různými úvahami o způsobech, jakými by DSB měly řešit spory týkající se přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách na základě článku 11 GIA:

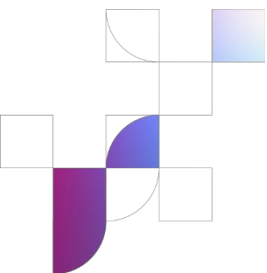
- Obecné řešení řešení pravidla(nezávislost nezávislost DSB DSB, objektivita, transparentnost postupu atd.) se uplatňují stejným způsobem jako u jiných sporů;
- Časové lhůty stanovené v GIA (jeden měsíc na vyřešení sporů) jsou náročné. Strany by proto měly DSB poskytovat informace rychle. Chybějící informace mohou, pokud to předpokládají vnitrostátní procesní pravidla, vyžadovat pozastavení jednoměsíční lhůty;
- Transparentnost požadavků na informace je zajištěna prostřednictvím seznamu doporučených požadavků týkajících se žádostí o informace;
- Konzistentnost při uplatňování zásad.

3.1 Postupy týkající se přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách

59. Tato část stanoví kritéria, která by měly orgány pro řešení sporů dodržovat při řešení sporů spadajících do působnosti článku 11 GIA.

60. V takových případech platí dvě lhůty:

- pokud nebyla dosažena dohoda o přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách podle čl. 11 odst. 2 nebo 3 GIA do jednoho měsíce ode dne přijetí formální žádosti o přístup (čl. 13 odst. 1 písm. d) GIA);

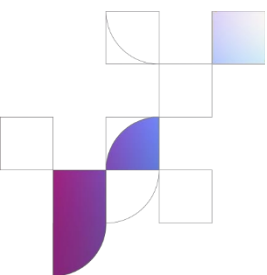

- vydá vnitrostátní orgán pro řešení sporů závazné rozhodnutí o vyřešení sporu: do jednoho měsíce ode dne přijetí žádosti o urovnání sporu (čl. 13 odst. 2 písm. b) GIA).

61. Podle čl. 13 odst. 1 GIA, aniž je dotčena možnost předložit věc soudu, má každá strana právo obrátit se na příslušný orgán, pokud nebyla do jednoho měsíce od data přijetí formální žádosti o přístup dosažena dohoda o přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách podle čl. 11 odst. 2 nebo 3 GIA.
62. BEREC se domnívá, že jednou z nejnáročnějších otázek při řešení sporů podle článku 11 GIA je stanovení podmínek přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách, včetně uplatňování spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek. S plným zohledněním zásady proporcionality a zásad stanovených v těchto pokynech BEREC v souladu s čl. 13 odst. 2 GIA vydá vnitrostátní orgán pro řešení sporů závazné rozhodnutí o urovnání sporu.
63. Cílem těchto pokynů BEREC je zvýšit srozumitelnost pravidel pro řešení sporů podle GIA. Jejich účelem však není omezit flexibilitu DSB. Do 12. listopadu 2025 by zavedené správní postupy orgánů pro řešení sporů neměly být ovlivněny žádným doporučením BEREC v těchto pokynech. Naopak, BEREC se domnívá, že je nejvhodnější, aby orgány pro řešení sporů mohly využívat co nejširší škálu nástrojů, včetně obecných správních pravidel a postupů, k řešení potřeb složitých případových posouzení.

3.1.1. Zkušenosti NRA a zainteresovaných stran s řešením sporů týkajících se fyzické infrastruktury v budovách

64. Pouze několik národních regulačních orgánů vydalo formální doporučení z důvodu nedostatku praktických zkušeností.
65. Dosud pouze několik zemí (5 z 29) vede řízení týkající se přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách. S výjimkou Polska (529 zahájených řízení) vedly čtyři národní regulační orgány, které řízení zahájily, méně než 7 řízení.
66. Podobně i ostatní zúčastněné strany, které odpověděly na průzkum NRA/DSB provedený v roce 2024, měly omezené zkušenosti, o které se mohly podělit. Účast ostatních zúčastněných stran v řízeních se praktikuje pouze ve 4 zemích (18 národních regulačních orgánů se k tomuto tématu nevyjádřilo).

3.2 Kritéria pro zvážení během zpracování zpracování sporů postupů řešení sporů

67. Podle průzkumu NRA/DSB provedeného v roce 2024 jsou nejdůležitějšími kritérii pro účinné řešení sporů:

- transparentní řízení;
- časový rámec řešení sporů;
- národní procesní pravidla;
- dostatečné informace nebo dokumentace nezbytné pro přijetí přiměřených rozhodnutí;
- nezávislost DSB.

68. Ve všech členských státech, které dosud vedly řízení, všechny orgány pro řešení sporů poskytují ústní jednání (s výjimkou Polska, které předpokládá veřejné konzultace), které je ve většině členských států veřejné (v České republice není ústní jednání obecně přístupné širší veřejnosti, ale vede se hlavně mezi stranami sporu). To ukazuje, že tyto orgány pro řešení sporů se snaží zajistit určitou formu účasti veřejnosti a transparentnosti.

69. Další kritéria zmíněná vnitrostátními regulačními orgány/orgány pro řešení sporů, jako je záruka nezávislosti orgánu pro řešení sporů nebo nutnost dodržovat vnitrostátní procesní pravidla týkající se právního státu (Německo a Dánsko), jsou obecné zásady, které musí všechny orgány pro řešení sporů dodržovat při svých činnostech a postupech, jako je řešení sporů.

70. Podle průzkumu mezi zúčastněnými stranami se jejich klíčové požadavky na kritéria pro účinné řešení sporů částečně překrývají s požadavky vnitrostátních regulačních orgánů.

71. V souladu s již získanými výsledky zúčastněné strany poukazují na to, že:

- potřeba transparentních, rychlých a účinných postupů;
- jasný časový harmonogram;
- objektivní, spravedlivá, srozumitelná a pevná rozhodnutí;
- ochrana vlastnických práv.

72. Kromě transparentnosti a spravedlnosti požadují zúčastněné strany rychlé postupy a rozhodnutí orgánů pro řešení sporů. Krátká lhůta pro řešení sporů (1 měsíc) zdůrazňuje, že orgány pro řešení sporů musí zajistit, aby byly včas dodržovány vnitrostátní procesní pravidla v zájmu příslušných zúčastněných stran.

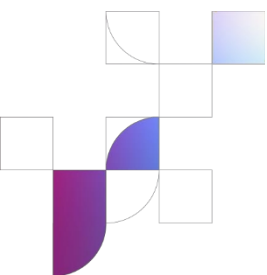
73. Souhrnně lze říci, že s ohledem na kritéria pro řešení sporů BEREC zaznamenává silnou ochotu většiny vnitrostátních regulačních orgánů a zúčastněných stran zaměřit se na rychlost řízení a

transparentnosti. Tyto zásady by měly být vodítkem pro práci všech orgánů pro řešení sporů, a to zejména v otázkách týkajících se přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách, protože tato otázka má silný dopad a viditelnost pro koncového uživatele. Kromě toho GIA stanovila přísné lhůty pro řešení sporů. Aby bylo možné spor vyřešit do jednoho měsíce, BEREC považuje za nezbytné, aby všechny požadované informace byly k dispozici v okamžiku, kdy strana předkládající spor k řešení podá takovou žádost. V další části BEREC doporučuje, aby v případě nesplnění této podmínky mohly být lhůty řízení prodlouženy. BEREC dále doporučuje, aby orgány pro řešení sporů mohly používat pravidla prekluze, pokud jsou tato pravidla v souladu s obecným správním právem členských států.

74. Aby byly dodrženy lhůty pro řešení sporů, jsou orgány pro řešení sporů povinny dodržovat různé právní požadavky a respektovat řádný proces. Některé otázky, které je třeba při sporu zvážit, mohou být velmi složité a mohou souviset s přijímáním přiměřených rozhodnutí až po seznámení se se všemi relevantními okolnostmi a při respektování osobní a obchodní důvěrnosti stran.
75. Nicméně nedostatek informací nebo dokumentace nezbytných pro rozhodnutí DSB je velmi častý. Může být například nutné shromáždit další informace od držitele práva na používání přístupového bodu a fyzické infrastruktury v budově (informace o tom, kdo dodává koncovým zákazníkům, návrh fyzické infrastruktury v budově, vysvětlení důvodu zamítnutí, podrobnosti o nákladech). Kromě toho může být nutné, aby DSB shromáždil informace od poskytovatele veřejných elektronických komunikačních sítí, který má zájem o přístup k existující fyzické infrastruktuře v budově, s cílem zavést prvky VHCN, které nebyly poskytnuty v době podání sporu.
76. Potřeba vyžádat si tyto informace může výrazně prodloužit lhůtu jednoho měsíce stanovenou v GIA pro řešení tohoto druhu sporů. Z tohoto důvodu by se při řešení těchto předběžných otázek, které jsou předmětem následující části, měly řídit pokyny týkající se kritérií, která má DSB dodržovat při řešení sporů spadajících do působnosti článku 11 GIA.

3.3 Aspekty, které je třeba zohlednit při rozhodování v rámci článku 11 GIA

77. Krátká lhůta jednoho měsíce podle čl. 13 odst. 2 písm. b) ve spojení s čl. 13 odst. 1 písm. d) GIA umožňuje řešení sporů, které zahrnuje zohlednění odpovědí potenciálně mnoha zúčastněných stran, a zdůrazňuje význam zajištění toho, aby DSB mohla spor vyřešit včas v kontextu čl. 11 GIA. Zpoždění způsobené nedostatečnými informacemi nebo dokumentací má dopad na proces rozhodování, zejména v následujících případech:

- analýze podmínek pro ekonomickou neefektivitu při zdvojování síťových infrastruktur;
- při posuzování přiměřenosti žádosti o sdílené využívání;
- při posuzování cenových aspektů.

78. Posouzení přiměřenosti žádosti o sdílené použití vyžaduje zvážení a vyvážení několika relevantních faktorů ve vztahu ke splnění nezbytných podmínek a musí komplexně zkoumat a zohledňovat okolnosti konkrétního případu. Pojem přiměřenosti má být vykládán DSB s ohledem na konkrétní okolnosti konkrétního případu a s přihlédnutím ke všem zájmům. Zejména musí být respektovány pozice chráněné základními právy každého členského státu. Žádost o přístup může být přiměřená, pokud je vhodná s ohledem na žádost o sdílené použití, tj. pokud není nepřiměřená vzhledem k požadovanému cíli. Ačkoli konkrétní otázkou je, zda je podaná žádost přiměřená pro odpůrce, v konečném důsledku musí být také zajištěna přiměřená rovnováha zájmů mezi stranami. Není třeba posuzovat pouze přiměřenost pro odpůrce: je třeba zohlednit také zájmy žadatele. Při posuzování přiměřenosti je třeba zohlednit zejména regulační cíle a cíle vnitrostátního práva.

3.4 Postup při řešení sporů

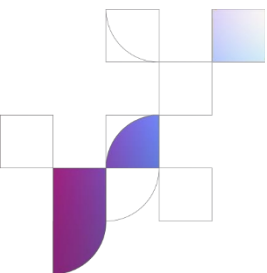
3.4.1 Volitelný postup před zahájením sporného řízení

79. Možnost volitelného neformálního mechanismu¹⁴ určeného k pomoci při řešení sporu může být pro všechny zúčastněné strany užitečná s ohledem na výše uvedené krátké lhůty. To je také uznáno v souboru osvědčených postupů Connectivity Union Toolbox¹⁵ v doporučení 19: „*Předběžný/paralelní smířčí mechanismus s cílem dosáhnout včasné vzájemné dohody pod vedením orgánu pro řešení sporů by mohl tento proces značně urychlit. Pokud takové dohody nelze dosáhnout, může orgán pro řešení sporů na konci standardního postupu řešení sporů vydat formální závazné rozhodnutí ve lhůtě stanovené ve směrnici o snížení nákladů na širokopásmové připojení*“. Zprostředkování se tedy může uskutečnit před formálním procesem řešení sporů nebo souběžně s ním (v rané fázi), ale je volitelné (viz také bod 65).

80. Z tohoto důvodu navrhuje BEREC jako možnost, aby orgán pro řešení sporů určil kontaktní místo pro přístup k fyzické infrastruktuře v budovách (například ve formě e-mailové adresy), jehož úkolem by bylo pomáhat potenciální straně.

¹⁴ Příkladem takových mechanismů může být smířčí řízení, mediacce atd.

¹⁵ Doporučení týkající se souboru nástrojů pro připojení <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/connectivity-toolbox>

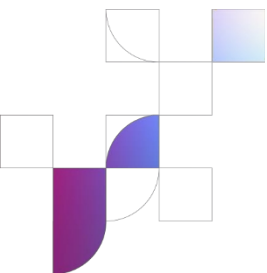
předtím, než předloží spor k řešení. Mohla by poskytnout informace o postupu, který je třeba dodržet, a o právním rámci a začít shromažďovat potřebné údaje a základní informace o přístupu k fyzické infrastruktuře v budově samotné a o otázkách, které by mohly vést k žádosti o urovnání sporu. Tím se také zajistí, že příslušné informace budou k dispozici před podáním žádosti o urovnání sporu. Tato volitelná mediace by se uskutečnila po podání žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře v budově, pokud by některá ze stran usoudila, že jednání pravděpodobně nebude úspěšné a že je pravděpodobné, že dojde ke sporu.

81. Kontaktní místo v DSB by mohlo – v souladu s článkem 14 GIA – také neformálně požádat zúčastněné strany o informace a prozkoumat oba postoje. Pokud bude tato mediace úspěšná, existuje šance na urovnání sporu v této předběžné fázi, bez formálního postupu pro urovnání sporu, protože pouhá mediace DSB by mohla obě strany přimět k dosažení dohody. Pokud by se tímto předchozím postupem nepodařilo sporu zabránit, DSB již bude mít k dispozici relevantní informace a spor by mohl mít mnohem větší šanci na urovnání v měsíční lhůtě.⁽¹⁶⁾

82. V rámci svých postupů pro posuzování sporů může DSB také zajistit, aby byly poskytnuty všechny nezbytné informace, než bude žádost o urovnání sporu považována za „přijatou“. Pokud tyto podmínky nejsou splněny, neměla by být žádost o urovnání sporu považována za „přijatou“ a lhůta jednoho měsíce by neměla začít běžet nebo by měla být prodloužena v souladu s čl. 13 odst. 2 GIA (viz následující část o pravidlech pozastavení). DSB by mohly usnadnit mechanismus pro podávání žádostí o urovnání sporů, který by mohl zahrnovat formální online formuláře s povinnými poli, jakož i veřejné pokyny pro posuzování podání. Pokud nejsou poskytnuty klíčové informace potřebné k urovnání sporu, mohou členské státy rozhodnout, že spor nebude DSB považován za „přijatý“. Toto je neúplný seznam možných informací, které by strany zapojené do sporu měly poskytnout DSB nebo které DSB může od nich případně požadovat:

- Žádost o přístup k fyzické infrastruktuře v budově zaslaná/obdržená od subjektu, který vlastní nebo kontroluje fyzickou infrastrukturu v budově, včetně potvrzení o přijetí;
- podrobné údaje o schopnostech a technických specifikacích veškerého zařízení a síťových prvků, které mají být implementovány do fyzické infrastruktury v budově;
- Návrh podmínek přístupu v budově vyjednaných mezi stranami sporu;

¹⁶ Tím není dotčena možnost smířčího řízení/mediace po zahájení řízení o urovnání sporu u DSB v souladu s bodem 65.

- Kopie odpovědi na žádost o přístup k fyzické infrastruktuře v budově nebo zamítnutí této žádosti, kterou vlastník nebo správce fyzické infrastruktury v budově zaslal žadateli o přístup, a veškerá další jednání, diskuse nebo mediace mezi stranami; v případě, že vlastník fyzické infrastruktury v budově vůbec neodpověděl, měl by to žadatel o přístup výslovně uvést.
- Náklady na přístup k fyzické infrastruktuře v budově, pokud jsou relevantní;
- Kopie veškeré komunikace mezi stranami týkající se sporu;
- Aktuální souhlas účastníka podle čl. 11 odst. 4 GIA, pokud je to relevantní;
- Další dokumenty považované za vhodné pro obhajobu jejich zájmů ve sporu.

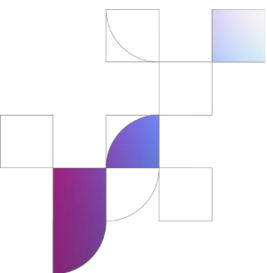
3.4.2 Obecná procesní pravidla

83. Je třeba poznamenat, že není možné vypracovat jednotný návrh pro všechny orgány pro řešení sporů členských států, protože opatření musí být v souladu s vnitrostátními procesními pravidly (při dodržení zásad GIA a neztrácení ze zřetele cíle rychlého urovnání sporu). Mezi procesními pravidly členských států existují značné rozdíly.

84. Je proto třeba najít obecné mechanismy, které budou v souladu s povinnostmi v oblasti transparentnosti a vnitrostátními pravidly a zároveň budou vhodné pro urychlení řízení. Následující seznam takových obecných mechanismů může být pro DSB užitečný při zvažování v závislosti na platném vnitrostátním procesním právu:

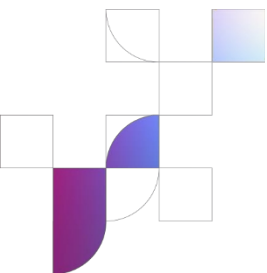
- Důkazní břemeno: Je nezbytné stanovit a sdělit sporným stranám jasná pravidla týkající se předkládání důkazů a důkazního břemene. Spolu s níže popsanými pravidly o prekluzi to v mnoha případech umožní rychle zjistit úplný a spolehlivý skutkový stav. Teprve po zjištění úplného skutkového stavu bude možné do jednoho měsíce přijmout rozhodnutí a zajistit v této souvislosti nezbytnou míru transparentnosti.

Žadatel proto musí poskytnout konkrétní informace a dokumentaci na podporu svého tvrzení. Veškeré relevantní skutečnosti musí být předloženy spolu s žádostí. Kromě toho musí neprodleně sdělit důvěrné informace nebo obchodní tajemství, pokud jsou nezbytné pro řešení sporu a pokud je jejich sdělení přiměřené a odůvodněné. Vlastník infrastruktury musí bez zbytečného odkladu odůvodnit, proč je odmítnutí nezbytné, a vysvětlit příslušné okolnosti, včetně případných nároků na důvěrnost poskytnutých informací. Jakékoli zpoždění při poskytování nezbytných informací by mohlo mít nepříznivý dopad na stranu odpovědnou za včasné poskytnutí uvedených informací. Konečné rozhodnutí o tom, kdy je věc připravena k rozhodnutí, je na DSB.

- Opatření pro zajištění transparentnosti: Navzdory snaze o rychlé rozhodnutí je třeba dodržovat dostatečná opatření pro zajištění transparentnosti. DSB by měl zajistit, aby byla plně uplatněna jak účast veřejnosti, je-li to relevantní a použitelné podle vnitrostátního práva, tak práva stran vyjádřit své stanovisko. Na úrovni transparentnosti již byly ve vnitrostátních předpisech členských států z velké části stanoveny vysoké standardy. V případech, kdy vnitrostátní předpisy nestanoví následující procesní požadavky jako povinné, je vhodné, aby je vnitrostátní DSB zohlednil. Musí být dodrženy následující klíčové procesní kroky:
 - a. Právo být vyslechnut musí být náležitě zaručeno a zároveň musí být chráněny legitimní důvěrné informace (např. provozní a obchodní tajemství). Je důležité, aby požadavek důvěrnosti nezdržoval proces. S pomocí prekluzivních opatření však lze stanovit přísnější lhůty pro příslušné lhůty pro slyšení (včetně dalších souvisejících lhůt, jako jsou lhůty pro předvolání atd.).
 - b. Práva na účast: Právo na účast musí být náležitě respektováno v souladu s platnými pravidly. Toho lze dosáhnout například pořádáním veřejných ústních slyšení nebo prostřednictvím veřejných konzultací.
 - c. Za určitých okolností, které mohou vyžadovat takový postup z důvodu důvěrnosti/obchodního tajemství, může být vhodné zajistit možnost neveřejného jednání mezi účastníky řízení před DSB.
- Práva třetích stran: V závislosti na vnitrostátním správním právu mohou třetí strany, jejichž práva jsou sporem dotčena, potřebovat možnost zapojit se do řízení před orgány pro řešení sporů. Třetím stranám by měla být poskytnuta dostatečná práva být vyslechnuty a učinit prohlášení. V závislosti na zvoleném adresátovi stížnosti mohou být dotčena další vlastnická práva nebo práva provozovatelů síťové infrastruktury. Tato práva lze zaručit včasným oznámením a nezbytnou účastí. Kromě toho vyslechnutí dotčených třetích stran může nejen chránit práva třetích stran, ale také pomoci objasnit skutečnou situaci. Toho lze v případě potřeby dosáhnout okamžitým zapojením identifikovaných třetích stran po obdržení žádosti.
- Zveřejnění: V souladu s odůvodněním 65 třetí větou a čl. 13 odst. 4 GIA je důležitým prvkem transparentnosti, ale také cílené regulace, zveřejnění rozhodnutí. Informovanost trhu o relevantních rozhodnutích (s případným odstraněním důvěrných informací¹⁷) nejen podporuje transparentnost, ale také zajišťuje, že rozhodnutí mohou mít širší dopad na trh navzdory své přísné individuální povaze.

¹⁷ V zájmu úspory času by měla být neprodleně předložena neveřejná verze.

- Nezávislost orgánů pro řešení sporů: vnitrostátní orgány pro řešení sporů musí vždy zajistit, aby přijímaly svá rozhodnutí nezávisle v souladu s čl. 14 odst. 2 směrnice GIA.

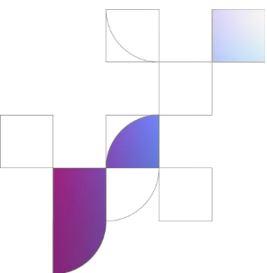
Dále musí být zajištěno, aby orgány pro řešení sporů mohly vykonávat své pravomoci nestranně, transparentně a včas. Toho lze dosáhnout pouze tehdy, pokud členské státy zajistí, aby orgány pro řešení sporů měly v souladu s čl. 14 odst. 7 GIA k dispozici dostatečné technické, finanční a lidské zdroje k plnění úkolů, které jim byly svěřeny.

- Faktický základ řízení: Existují různé typy událostí, které mohou ovlivnit průběh sporného řízení. Důvodem je zejména skutečnost, že za poskytnutí všech skutečností nezbytných pro rozhodnutí nesou výlučnou odpovědnost strany sporu. Nedostatky v tomto ohledu mají rozhodující vliv na lhůtu pro rozhodnutí DSB. S výhradou čl. 13 odst. 2 GIA mohou členské státy zvážit, zda jsou příslušné postupy v souladu s pravidly vnitrostátního práva, aniž by došlo k prodloužení lhůty pro řízení. Pokud vnitrostátní předpisy nestanoví následující procesní požadavky jako povinné, je přesto vhodné, aby je vnitrostátní DSB zahrnula. DSB musí zvážit možnou existenci důvodů pro pozastavení správního řízení nebo jiných typů incidentů, které mohou mít vliv na průběh sporného řízení.

- Prekluze¹⁸ : Orgány pro řešení sporů mohou uplatňovat pravidla prekluze/pozastavení v souladu s obecnými pravidly pro správní řízení, pokud taková pravidla existují. To může zejména omezit právo stran předkládat nové dokumenty pro řízení z důvodu uplynutí lhůty nebo nedodržení stanovených lhůt. Tento nástroj může být vhodný k zajištění účinnosti a rychlosti správních řízení, protože zabraňuje zbytečným prodáváním a zajišťuje, aby strany jednaly ve stanovených lhůtách.
- Pozastavení nebo prodloužení: BEREC se domnívá, že řada konkrétních okolností případu může být považována za výjimečné okolnosti podle čl. 13 odst. 2 GIA, a proto může umožnit pozastavení¹⁹ nebo prodloužení lhůt DSB pro řešení sporu v souvislosti s přístupem k fyzické infrastruktuře v budovách. Příklady takových okolností mohou být:
 - Chybějící/nedostatečná specifikace skutečností, důvodů nebo nejasné žádosti ve sporu: oprava dokumentů týkajících se sporu v určité lhůtě, v závislosti na jednotlivých vnitrostátních předpisech.
 - Existence nevyřízeného odvolání nebo nároků: pokud existuje odvolání nebo nárok, který musí být vyřešen před pokračováním v řízení, v závislosti na vnitrostátních právních předpisech v této věci.

¹⁸ Pravidla prekluze určují, do kdy nebo za jakých podmínek může strana v řízení předložit nové skutečnosti, důkazy nebo námitky. Nejedná se například o omezenou lhůtu mezi vznikem sporu a prvním kontaktem s DSB.

¹⁹ Je-li to stanoveno vnitrostátním správním právem

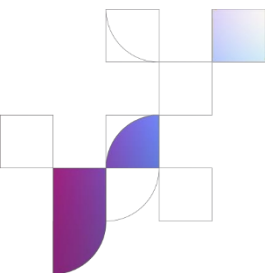

- iii. Potřeba shromáždit další zprávy nebo dokumentaci: Pokud jsou k přijetí srozumitelného a spolehlivého rozhodnutí zapotřebí další informace.
- iv. Neposkytnutí neveřejných verzí dokumentace.
- v. Nereagování včas na dodatečné žádosti o informace ze strany DSB, což mu neumožňuje shromáždit všechny potřebné informace.
- vi. Neobvyklá složitost sporu.

Za těchto nebo podobných okolností může DSB zvážit možnost pozastavení nebo prodloužení řízení.

Jakékoli takové pozastavení nebo prodloužení by mělo zůstat v rámci GIA povolené podle bodu 64 a mělo by být v souladu s obecným správním právem dotčeného členského státu.

- Slučování: Pokud existuje několik souvisejících sporů, DSB by měly zvážit jejich společné řešení.
- Prozatímní opatření: Možnost přijmout prozatímní opatření před konečným rozhodnutím s cílem dosáhnout předběžného rychlého rozhodnutí v souladu s obecnými zásadami správních řízení, jsou-li relevantní. BEREC to považuje za důležitý prostředek ochrany práv a zabránění tomu, aby jedna ze zúčastněných stran podnikla kroky, které by bránily účinnosti konečného rozhodnutí. V souladu s článkem 13 GIA by tato opatření mohla být považována za součást pravomoci vydávat závazná rozhodnutí k řešení sporu a mohla by také být považována za výjimečné okolnosti vzhledem ke složitosti sporu (bod 64), které prodlužují lhůtu.

Příloha 1: Postup při podávání žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře v budovách

85. Polský národní regulační orgán UKE byl v době vydání těchto pokynů konfrontován s nejvyšším počtem sporů týkajících se fyzické infrastruktury v budovách podle BCRD, a to s výrazným odstupem. Tato příloha uvádí polský příklad, jak UKE strukturoval postup před zavedením GIA. Je třeba poznamenat, že přednost mají veškerá práva a povinnosti vyplývající z GIA. Tento postup se ukázal jako užitečný, jeho použití je však zcela volitelné a podrobnosti, jako je přesný čas pro mezikroky, lze přizpůsobit národním podmínkám. Je třeba poznamenat, že během celého procesu by strany měly mít možnost vrátit se k jednacímu stolu.

86. Pro účely přílohy definují pokyny následující zkratky: ECNP Poskytovatel

veřejných elektronických komunikačních sítí

HRI Držitel práva používat přístupový bod a fyzickou infrastrukturu v budově infrastruktury

IBI Fyzická infrastruktura v budově

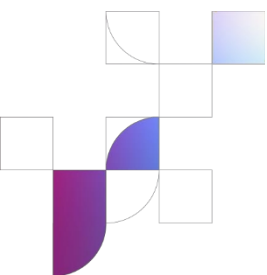
87. Podání „Dotazu ohledně možnosti přístupu k IBI“

- Za účelem zjištění možnosti přístupu k IBI předloží ECNP HRI „Dotazník ohledně možnosti přístupu k IBI“ (dále jen „dotazník“). Jeden dotazník se může týkat pouze možnosti přístupu k IBI v rámci jedné budovy.
- HRI provede do 7 (sedmi) dnů od data přijetí dotazu formální ověření dotazu. Pokud se zjistí, že dotaz je neúplný, HRI uvede nedostatky a vyzve ECNP, aby dotaz doplnila nebo poskytla další vysvětlení. ECNP zašle doplněný dotaz HRI do 7 (sedmi) dnů od data přijetí této žádosti.
- V případě kladného výsledku formálního ověření HRI nejpozději do 7 (sedmi) dnů od data přijetí úplného dotazu nejprve ověří, zda existují důvody pro odmítnutí poskytnutí přístupu k IBI, a poté, pokud je si vědoma technických možností zpřístupnění IBI, poskytne odpověď ECNP.
- V případě, že HRI nemůže potvrdit technickou možnost poskytnutí přístupu k IBI bez provedení inspekce ze strany ECNP, HRI nabídne ECNP termín inspekce na adrese uvedené v dotazu, aby ověřila technickou možnost instalace prvků VHCN ECNP v IBI. Termín provedení inspekce nesmí být delší než 14 (čtrnáct) dnů od data odpovědi HRI.

- HRI vypracuje zprávu o provedené inspekci a v případě kladného technického ověření také ilustrativní náčrtek popisující možnost využití IBI ze strany ECNP a uvádějící, která část IBI může být ECNP k dispozici. Na základě tohoto náčrtu vypracuje ECNP schéma navrhované instalace prvků VHCN v IBI. V případě, že se ECNP účastní inspekce, HRI poskytne ECNP zprávu spolu s ilustrativní skicou popisující možnosti využití IBI ze strany ECNP, pokud byla během inspekce vypracována. V opačném případě HRI poskytne dokumentaci o provedené inspekci do 2 (dvou) dnů od data inspekce. Zpráva z inspekce bude představovat odpověď na dotaz.
- V případě odepření přístupu HRI uvede podrobné odůvodnění.
- Pokud HRI poskytne odpověď, v níž odkazuje na nedostatek technických kapacit, aniž by provedla inspekci, může ECNP požádat HRI o provedení inspekce, a to do 14 (čtrnácti) dnů od data zaslání záporné odpovědi ze strany HRI. Strany společně provedou inspekci ve lhůtě dohodnuté mezi stranami, která nesmí být delší než 7 (sedm) dnů od obdržení žádosti o inspekci HRI. Po provedení inspekce strany neprodleně vypracují protokol o inspekci.
- V případě, že inspekce nepotvrdí technickou neproveditelnost umístění prvků VHCN, bude protokol o inspekci představovat odpověď na dotaz. Pokud se ECNP účastní inspekce HRI, předá během inspekce protokol o inspekci ECNP. V opačném případě HRI poskytne tento protokol do 3 (tří) dnů od data inspekce.
- Při poskytnutí kladné odpovědi bez provedení inspekce připojí HRI k odpovědi informace nezbytné pro přípravu schématu instalace telekomunikačních kabelů ECNP v IBI a uvede osobu odpovědnou za průběžné kontakty s ECNP.

88. Podání „žádosti o přístup“

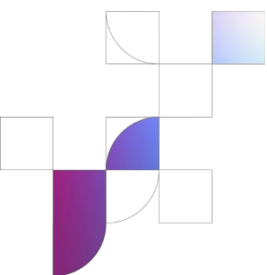
- Za účelem uzavření dohody o přístupu podá ECNP HRI „Žádost o uzavření dohody o přístupu k IBI na základě dotazu“ (dále jen „žádost“).
- ECNP může podat žádost HRI nejpozději do 14 (čtrnácti) dnů od data inspekce potvrzující technické možnosti nebo kladnou odpověď. Po uplynutí této lhůty HRI nezaručuje možnost přístupu k IBI, na které se žádost vztahuje.

- ECNP přiloží k žádosti schéma instalace telekomunikačních kabelů ECNP v IBI („schéma“).
- Pokud se zjistí, že žádost nebo schéma jsou neúplné, HRI s podrobným uvedením nedostatků, chyb nebo nejasností v poskytnutých dokumentech vyzve ECNP do 7 (sedmi) dnů od obdržení žádosti, aby žádost doplnila, opravila nebo poskytla vysvětlení.
- ECNP zašle opravenou žádost nebo schéma HRI neprodleně, nejpozději však do 7 (sedmi) dnů od obdržení výzvy k doplnění žádosti/schématu.
- Pokud ECNP žádost nedoplní, neopraví nebo neposkytne vysvětlení nebo pokud je žádost podána po lhůtě uvedené v odstavci 2 a neexistuje technická možnost přístupu k IBI, HRI informuje ECNP o negativním výsledku formálního ověření žádosti spolu s diagramem.

89. Zásady uzavření dohody o přístupu

- Dohoda o přístupu by měla být uzavřena stranami do jednoho měsíce od data podání žádosti s diagramem, který prošel kladným formálním ověřením.
- Ihned po kladném ověření žádosti s diagramem zašle HRI ECNP dohodu o přístupu specifickou pro její žádost o přístup.

Příloha 2: Zkratky

BCRD	Směrnice o snížení nákladů na širokopásmové připojení
BEREC	Evropský sbor regulačních orgánů pro elektronické komunikace
DSB	Orgán pro řešení sporů
ECN	Elektronická komunikační síť
EECC	Evropský kodex elektronických komunikací
GIA	Zákon o gigabitové infrastruktuře
NRA	Národní regulační orgán
VHCN	Síť s velmi vysokou kapacitou

